

Kovácsné Lapu Mária: Bambi

– Felix Salten regénye alapján –

(Fordította: Fenyő László)

Salten regénye – és a belőle általunk készített játék – nem állattörténet, hanem a kisgyerekkortól a felnőtt korig vezető életutat mutatja be. A világgal való ismerkedést a meghatározóan fontos szülő elvesztése követi. Bambi a “veszély” túlélése, a szerelem és az élet nagy kérdéseinek megismerése során egyre közelebb kerül apjához, akinek végül örökébe lép.

A díszlet az erdő színeit idéző függönyökből áll. A jelmezek hétköznapi ruhák, melyek csupán színeikkel utalnak az egyes állatfigurákra. A zenei betétek effektként és hangulati elemként is szolgálhatnak. Mi, Vivaldi: Négy évszak című művének részleteit használtuk.

Szereplők:

Ózek: Bambi (fiú), Anya, Öreg herceg, Ena néni, Faline (lány), Gobo (fiú), Nettla asszony, Maréna (lány), Ronno (fiú)

Szarkák, Szajkók, Varjú, Nyúl barát, Pillangó, Szöcske, Mókus, Róka, Kutya

1. kép

(Zene Bambi fekszik a földön, fejét anyja ölébe hajtja. Körülöttük a Szarkák ugrálva beszélgetnek.)

Szarka 1.: Milyen szép gyerek! Milyen csodálatos, hogy állni és járni is tud mindjárt!

Szarka 2.: Milyen érdekes! Soha életemben nem láttam még ilyet! Persze, hiszen még olyan fiatal vagyok, alig egy éve szálltam ki a fészekből.

Szarka 3.: Csakugyan csodálatos, és előkelő! Általában Önöknél, őzeknél minden olyan előkelő.

Szarka 4.: És tud szaladni is mindjárt?

Anya: *(Csak egy pillanatra néz rájuk, végig Bambival van elfoglalva.)* Hát persze! De megbocsássanak, ha nem tudok most Önökkel elbeszélgetni, sok a dolgom.

Szarka 1.: Kérem, nem zavarjuk tovább, hiszen nekünk sincs sok időnk. De ilyesmit nem minden nap látni.

Szarka 2.: Milyen körülményesen mennek nálunk a dolgok! Gondolja csak el, milyen megerőltető a gyerekeknek eleséget hordani.

Szarka 3.: És milyen sokáig kell várni, még megmozdulnak végre! Arról nem is szólva, meddig tart, még megtanulnak repülni.

Anya: Bocsásson meg! Mit is mondott? ...Nem figyeltem oda.

Szarka 1.: Ostoba teremtés! Előkelő, de ostoba. *(Sértődötten távoznak.)*

(Zene, közben Bambi anyja segítségével feláll, majd játszani, kergetőzni kezdenek. Bambi elbújik, anyja aggódva néz szét, Bambi hátulról pajkosan megijeszti, anyja boldogan átöleli.)

Anya: Bambi, kicsi Bambi!

Bambi: Kié ez az út, anya?

Anya: A miénk.

Bambi: A tiéd meg az enyém?

Anya: Igen.

Bambi: Csak a mi kettőnké?

Anya: Nem, miénk az őzeké.

Bambi: Mi az, hogy őzek?

Anya: Te őz vagy, és én őz vagyok. Ez együtt őzek. Érted?

Bambi: Igen, értem. Én vagyok a kis őz, és te vagy a nagy őz. Nem igaz?

Anya: Na ugye, látod!

Bambi: Vannak még őzek rajtunk kívül is?

Anya: Hogyne, sokan.

Bambi: *(Tanácstalanul néz körbe.)* De én nem látom őket.

Anya: Majd meglátod.

Bambi: Mikor?

Anya: Hamarosan.

(Veszekedve, lökdösődve berohannak a Szajkók.)

Szajkó 1.: Hordd el magad, senkiházi!

Szajkó 2.: De kérem, maga bolond! Ne izguljon, úgyse félek kegyedtől!

Szajkó 1.: Keresse egyedül a fészkeiket! Tolvaj! Beverem a fejét!

Szajkó 2.: *(A csodálkozó Bambihoz.)* Mit báméskodsz itt, kölyök? Hordd el magad!

(Verekedve kirohannak.)

Bambi: Anya, miért haragudtak ezek egymásra?

Anya: Az ételen civakodtak.

Bambi: Mi is fogunk majd az ételen civakodni?

Anya: Nem, mi nem fogunk.

Bambi: Miért nem?

Anya: Mert elég terem mindnyájunknak. – És most figyelj ide! Kimegyünk a rétre.

Bambi: Mi az a rét, anya?

Anya: Majd meglátod, de előbb figyelj rám! *(Megragadja Bambi vállát, és magyarázatának komolyságával a lehetséges veszélyt érzékelteti.)* Nem olyan egyszerű a rétre kimenni, nehéz, veszélyes dolog. Mindenben szót kell fogadnod! Először én megyek ki. Te maradj itt, és várj. Ha azt látod, hogy visszafutok, akkor hátat fordítasz, és te is futsz. És ha bármi történnék is...

ha azt látnád is, hogy én a földre zuhanok... ne törődj velem! Bármit láss, és bármit hallj, csak fuss sebesen, ahogy csak tudsz! Megértetted?

Bambi: Igen.

Anya: De ha hívlak, akkor jöhetsz, és játszhatsz kinn a réten. *(Óvatosan körülnéz, majd felszabadultan szól Bambihoz)* Gyere, fogj meg hát!

2. kép

(Zene, közben megelevenedik a rét, megjelenik a Szöcske, a Pillangó, a Mókus és Nyúl barát.)

Bambi: Nézd csak, anya, milyen sokan lettünk! Nézd, itt repül egy virág! Itt meg egy kis fű ugrik!

Anya: Az nem fű, hanem szöcske.

Bambi: És miét ugrott akkorát?

Anya: Mert megijedt tőlünk.

Bambi: *(A Szöcskéhez.)* Ne féljen, mi nem bántjuk.

Szöcske: Nem félek, csak az első pillanatban ijedtem meg.

Bambi: Bocsásson meg, kérem, mi igazán nem akartuk zavarni.

Szöcske: Nem tesz semmit, mert maga volt az, nem tesz semmit. De vigyázni kell, mert sohasem lehet tudni.

Bambi: *(A Pillangóhoz)* Kérem, maradjon ülve!

Pillangó: Miért maradjak ülve? Én pillangó vagyok.

Bambi: Ó, csak egy icipicikét maradjon ülve! Úgy örülök, hogy közelről láthatom.

Pillangó: Hát nem bánom, de nem sokáig.

Bambi: Milyen szép Ön! Milyen csodaszép! Mint egy virág!

Pillangó: *(Felháborodottan.)* Miiii...? Mint egy virág? Nos, a mi köreinkben az a nézet terjedt el, hogy mi szebbek vagyunk a virágoknál.

Bambi: Biztosan, sokkal szebbek, bocsásson meg... csak azt akartam mondani...

Pillangó: Egészen mindegy, mit akart mondani. Csak a maga kedvéért maradtam itt ülve ilyen sokáig, de most elmegyek.

Anya: *(Eddig Nyúl baráttal beszélgetett, most közelebb lépnek.)* Gyere csak, gyere közelebb, ez itt Nyúl barátunk. Mutasd szépen magad!

Nyúl barát: Jó estét, úrfi!

Bambi: Jó estét!

Nyúl barát: Milyen csinos fiatal herceg! Fogadja szerencsekívánataimat! Valóban gratulálnom kell a fiához. Egyszer még pompás herceg válik belőle. Igen, igen, ezt mindjárt látni lehet. Most elbúcsúzom a mélyen tisztelt uraságoktól, még sok dolgom van. Ajánlom magam.

Bambi: *(Csodálattal.)* Jó estét!

Anya: A Nyúl olyan egyszerű, és olyan szerény. Neki sem könnyű az élete.

Mókus: Jó napot, jó napot! No, igazán kedves, hogy erre járnak! A múltkori nagy zivatart hogy úszták meg? Szép kis kalamajka volt! Képzelheti, hogy megijedtem. No, de szerencsére az én fám ilyen esetekre kitűnő. Bármerre járjak is, nem kívánok különbet. De hiába, ha úgy zúg, dörög, mint akkor, mindig újra meg újra felizgatom magam.

Anya: Hát nem volt könnyű, de túléltek.

Mókus: Igen, igen, Ön nagyon okos.

(A színpad jobb oldalán megjelenik Ena néni, Faline és Gobo.)

Bambi: Anya, anya, nézd!

Anya: Mi bajod? Vagy úgy! Persze, neki is most született gyereke. Sőt, kettő. De ilyet!

Enának két gyereke van!

Ena: Nahát! Ti is itt vagytok? Ez itt Gobo, és ez itt Faline. Mától kezdve együtt játszhattok.

Anya: No, játsszatok hát!

Ena: Hagyd csak, majd megbarátkoznak. Milyen csinos ez a gyerek! Milyen szép a tartása.

Anya: Megjárja. Elégedettnek kell lennem. De hogy neked két gyereked van!

Ena: Igen. Ez egyszer így van, egyszer úgy.

Anya: *(Szeretettel néz Bambira.)* Nekem Bambi az első.

(Faline hirtelen ugrik egyet, és odébb fut, a másik kettő utána.)

Bambi: Képzeljétek, én az előbb beszéltem a Szöcskével meg a Pillangóval.

Faline: Beszélte az aranybogárral is?

Bambi: Nem, vele nem beszéltem.

Faline: Én gyakran beszélek vele.

Bambi: Engem a Szajkó megszidott.

Gobo: Igazán, ilyen szemtelen volt veled? *(Fontoskodva.)* Nos, az én orromat meg megszúrta a sün.

Bambi: Ki az a sün?

Faline: A sün szörnyű teremtés. Az egész teste tele van tüskével, és nagyon gonosz.

Gobo: Ugyan, azt hiszed? Hisz nem bánt senkit.

Faline: Úgy, hát téged nem szúrt orron?

Gobo: Ó, az csak azért volt, mert beszélni akartam vele. És csak egy icipicikét szúrt meg.

Bambi: Te, Faline, te tudod, mi az a veszély?

Gobo: *(Kétségbeesetten, reszketve bújik Falinéhoz.)* A veszély, az valami nagyon gonosz...

Bambi: Igen, valami nagyon gonosz, de mi?

Faline: *(Komolyan kezdi el mondatot, majd pajkosan folytatja.)* A veszély az, ha... futni kell!*(Bambi vállára üt, aki kergetni kezdi őt.)*

Ena: Gobo, Faline, mindjárt haza kell mennünk!

Faline: Még egy kicsit, még egy egészen kicsit!

Bambi: Maradjunk még, kérem, olyan szép itt!

Ena: *(Az anyához.)* Nem mondtam, most meg nem akarnak elválni egymástól.

3. kép

(Zene, közben Ena, Faline és Gobo elmennek, az Anya lefekteti Bambit és ő is elmegy.)

Bambi: *(Felébred, rémülten néz körül, majd kiabálni kezd.)* Anya, anya!

Faline és Gobo: *(Berohannak, ők is kiabálnak.)* Anya, anya!

Bambi: Anya elment.

Gobo: A miénk is.

Bambi: Merre lehetnek?

Gobo: Nem tudjuk.

Faline: Mi visszamegyünk a helyünkre, ott biztosan megtalál.

Bambi: Anya, anya! Miért nem jössz?

Öreg herceg: *(Megjelenik a baloldalon, nagyon kimerően, határozottan beszél.)* Miért kiabálsz? Anyád most nem ér rá veled lenni... Nem tudsz egyedül lenni? Szégyelld magad!

(Bambi döbbenetesen néz rá. Amikor elmegy, tétován indul utána. Közben Faline és Gobo a függöny mögül kukucskálnak.)

Bambi: Ki volt ez?

Faline: Az Öreg herceg.

Bambi: Honnan tudjátok?

Faline: Az anyánktól. Ő a legelőkelőbb az egész erdőben. Senki se tudja, hol lakik. Senki se merészelte őt valaha is megkérdezni, merre jár. Senkivel sem beszél. Olyan utakon jár, amelyeken senki más. És számára nincs veszély.

Gobo: Nem féltél?

Bambi: De. *(Kicsit elszégyelli magát.)* De csak egy kicsit.

Gobo: Én rettenetesen féltém volna. Rá se tudtam volna nézni.

(Lövések, mindenholnán kétségbeesett állatok rohannak elő.)

Anya: Fussatok, ne álljatok meg, fussatok, ahogy tudtok!

Bambi: Mi az, anya? Mi történt, anya?

Anya: Ez Ő! – Ő van az erdőben!

Állatok: *(Menekülnek, felváltva kiabálják.)* Itt van Ő! – Ő van az erdőben! – Meneküljtek!

(Távolodó lövések)

Mókus: Mit szól hozzá, kérem, mit szól hozzá? Az egész úton ágról ágra magukkal szaladtam. Nahát! Ez borzasztó! Ő... Ő megölt egy fiatal herceget!

Anya: Hát ön is ott volt?

Mókus: Hát hogyan lettem volna? Még most is reszketek minden tagomban!

Anya: Én is alig állok a lábamon az ijedtségtől. Megfoghatatlan! Egyikünk se látott semmit.

Mókus: Téved. Én már régen láttam Őt!

Varjú: Én is!

Szarka 1. és 2.: Mi is láttuk, mi is!

Bambi: Kit láttak önök, kit?

Mókus: *(Meg sem hallja Bambi kérdését, izgatottan folytatja tovább.)* Teljes erőmmel azon fáradoztam, hogy a szegény herceget figyelmeztessem.

Szajkó 1.: És én? Hányszor kiáltottam rá, de nem akart meghallani.

Szarka 1.: Engem se hallott meg, pedig tízszer is szóltam rá.

Szarka 2.: Én éppen oda akartam repülni a közelébe, de abban a pillanatban megtörtént a baj.

Varjú: Én is figyelmeztettem, de az uraságok kevés figyelmet vetnek a magunk fajtára.

Mókus: Valóban, igen keveset.

Szarka 1.: Amit tudtunk, megtettünk. Mi a legkevésbé vagyunk hibásak, ha szerencsétlenség történik.

Mókus: Milyen deli herceg volt!

Szarka 2.: Csak ne lett volna olyan büszke!

Mókus: Nem is volt büszke!

Szarka 2.: Nem büszkébb, mint fajtájának többi hercege.

Szarka 1.: Mindazonáltal vigyázni kell!

Varjú: Vigyázni persze kell.

(Mindenkivel elmegy. Bambi egyedül marad, tűnődve néz maga elé.)

Bambi: Csak tudnám miről beszéltek... ki az az Ő, akiről folyton beszélnek?

Öreg herceg: Te is ott voltál az előbb?

Bambi: *(Meglepődve ugrik fel, de már nem ijed meg.)* Igen.

Öreg herceg: Hol van az anyád?

Bambi: Nem tudom.

Öreg herceg: És nem kiáltasz utána?

Bambi: Egyedül is tudok lenni.

Öreg herceg: Nem te vagy az a kicsike, aki minap még az anyja után rítt?

Bambi: De igen, én vagyok. De azóta már egyedül is tudok lenni.

Öreg herceg: No, látod.

Bambi: Herceg, mondd, mi történt? Nem értem. Ki az az Ő, akiről mindnyájan beszélnek?

Öreg herceg: Magad hallj, szimatolj és láss, magad tanulj! Isten veled!

4. kép

(Zene: Tél – Az őzek, szarkák, varjak bejönnek, a szarkák úgy tesznek, mintha a szállingózó hóplyheket akarnák elkapni.)

Varjú: *(Az egyik szarkához)* Ne fáradozzék, lelkem, ne fáradozzék! Ezek elől a pelyhecskék elől úgysem tud elmenekülni. Ez ugyanis a hó!

Szarka 4.: A hó?

Varjú: No, persze, most éppen tél van, és ez itt a hó.

Szarka 3.: Bocsásson meg, én csak májusban repültem ki a fészekből, még nem ismerem a telet.

Varjú: Ez másokkal is megesik. Majd megismeri maga is.

(Az őzek és a többiek közben letelepsznek.)

Nettla asszony: *(Ahogy belép, végignézi a gyerekeken, majd nagyon határozottan szólal meg.)*

Gyerekekkel többé nem foglalkozom. Ebből a mulatságból elegendem van.

Faline: Miért, ha mulatság?

Nettla: De rossz mulatság. Elég volt belőle!

Ronno: *(Egyik lábát kissé húzva jön be.)* Lehet látni, hogy bicegek?

A többiek: A legkevésbé sem.

Ronno: *(Végigmegy a játéktéren, majd leül.)* Igen gonosz esetből menekültem meg akkor. Ő csak úgy szórta rám a tüzet, de csak a lábamat találta el. Bolondul fáj, de nem veszítettem el a fejem. Megugrottam három lábon.

Ena: *(Egészen hozzábújva, mellette ül Faline és Gobo, utóbbi reszket.)* Bizony senki sem tud az ő sápadt arcába belenézni. A szagáról már messziről megismerni. Csak két lábon jár, és karjainak csodálatos hatalma van.

Nettla: Én nem látok ebben semmi csodálatosat! Az, hogy harmadik keze is van, régi pletyka ez már, de én nem hiszek benne.

Ronno: *(Ingerülten.)* Úgy? És akkor mivel roncsolta szét a lábamat, nem mondaná meg?

Nettla: Az a maga dolga, kedvesem. Az enyémet nem roncsolta szét.

Enna: *(Ronno szövege alatt feláll, odamegy hozzá és megnézi a lábát.)* Sokat láttam már életemben, és kell, hogy legyen benne valami, ha annyian állítják, hogy harmadik keze is van.

Ronno: Sose fogja abbahagyni az üldözésünket?

Maréna: Úgy mondják, egy szép napon eljön majd közénk, és szelíd lesz, mint mi magunk.

Játszani fog velünk, az egész erdő boldog lesz, és megengesztelődünk vele.

Nettla: *(Indulatosan felugrik.)* Maradjon ott, ahol van, és hagyjon minket békében!

Ena: De ilyesmit mégsem szabad mondani!

Nettla: Miért ne? Igazán nem látom be. Megengesztelődés! Mióta az eszünket tudjuk, sorra gyilkol minket. Mióta a világon vagyunk, nem hagy békén minket... és aztán engesztelődjünk meg vele! Miféle ostobaság ez?

Maréna: *(Nagyon komolyan, őszintén.)* A megengesztelődés nem ostobaság, a megengesztelődésnek el kell jönnie.

Nettla: *(Legyint, majd Gobohoz megy.)* Hallja csak, a kicsikéje reszket. Mindig így reszket?

Ena: Sajnos már hosszabb ideje.

Nettla: Na, igazán boldog vagyok, hogy nincs már gyermekem. Ha ez a kicsike az enyém volna, félnék, hogy nem éri meg a tavaszt. *(Gobohoz)* No, ne légy olyan szomorú, az nem illik ilyen szép kis herceghez.

Ronno: *(Feláll, nyugtalanul, gyanakodva néz körbe.)* Nem tudom, mi ez, de nyugtalan vagyok... Egyszerre olyan nyugtalan lettem... Mintha valami készülne.

Ena: *(Ő is feláll, körbe kémlel.)* Semmi, semmit sem lehet érezni.

Ronno: Mégis, mondhattok akármit, valami készül.

(Lövések hallatszanak, állatok rohannak át a színen veszélyt kiáltozva.)

Ronno: No, nem volt igazam?

Ena: *(A gyerekeihez)* El innen, gyorsan!

Nyúl barát: *(Zihálva, nagyon kétségbeesetten.)* Ő ezúttal nincs egyedül, biztosan sok társát hozta magával, és a legvégsőkről van szó. Bekerítették minket. Nincs kiút egyik oldalról sem. Mindenütt ott van Ő!

Maréna: Ebben az órában sokan meghalnak közülünk, talán én is köztük leszek.

Anya: *(Ugyanazon a helyen, a színpad bal oldalán, ahol először beszélt a veszélyről Bambinak.)* Maradj szépen mellettem. Itt most ki kell mennünk, hogy átvágjunk a tisztáson. Vigyázz, ne szaladj, csak ha szólok. És ne felejtse el, fiam, ha künn leszünk, ne törődj velem többé. Érted, Bambi! *(Futni kezd.)* Most! *(Közben folyamatosan lövések dörögnek, a tér közepén összeesik. A mellette álló Bambihoz.)* Fuss, Bambi, fuss!
(Állatok rohannak át a játéktér előterében, lövések és veszélykiáltások hallatszanak, a zűrzavarban az Anya eltűnik.)

Nyúl barát: *(Balról jön támolyogva, a játéktér közepén összeesik. Elgyötörten néz a jobbról jövő Bambira.)* Nem tudna egy kicsit segíteni nekem? Nem tudom, mi történhetett velem. Biztosan nincs jelentősége... csak éppen most nem tudok menni.

Bambi: Megpróbálok. *(Gyöngéden megfogja, és kifelé vonszolja.)*

Nyúl barát: Köszönöm, köszönöm, ön igazán... *(Előre csuklik a feje, Bambi kivonszolja.)*
(Faline balról, Ronno jobbról jön be.)

Faline: Ronno! Nem láttad Gobot és a mamát?

Ronno: Nem, őket nem láttam, de a tölgyek alatt seblázban fekszik a róka, és iszonyatosan szenved.

(Bambi és Nettla asszony jönnek.)

Bambi: Szegény Nyúl barát meghalt. *(Falinéhez.)* Anyámat nem láttad?

Faline: Nem, még azt sem tudom, hol az én anyám.

Nettla: Na, szép história! Olyan boldog voltam, hogy nem kell többé gyerekekkel vesződnöm, és most íme egyszerre kettő van, akiről gondoskodnom kell.

(Ena belép, Bambi és Faline hozzászaladnak.)

Bambi: Ena néni, Ena néni!

Faline: Anya!

Ena: Gobo eltűnt. Kerestem, ott voltam, ott a hóban, ahol összeesett. Eltűnt szegény kicsi Gobom.

Nettla: Inkább a nyomok után nézett volna!

Ena: Nem hagyott nyomot maga után. De Ó, Ó sok nyomot hagyott hátra. Ó ott volt.

Bambi: Ena néni, nem láttad anyámat?

Ena: Nem, Bambi, nem láttam.

Nettla: *(Összenéz Enával.)* Na, gyere, kis hercegem, keressünk valami ennivalót.

5. kép

(Zene, közben játék, mely az idő múlását érzékelteti. Nettla kedvesen simogatja Bambit, leülteti, majd később ott hagyja. Ronno bejön, megijeszti Bambit, majd kikacagja, kergeti. A Mókus jelenik meg, vidáman ugrál, majd bejön Bambi.)

Mókus: Nahát, ön az? Nem ismer meg?

Bambi: De igen, hiszen ön itt fenn lakik...

Mókus: Ó, ön összetéveszt a nagyanyámmal. *(Kacagva.)* Mindjárt gondoltam, hogy ön összetéveszt a...

Bambi: *(Hangján és viselkedésén érződik, hogy nem akar vele beszélgetni.)* Igen, lehet, örülök, hogy találkoztunk.

Mókus: Várjon, hiszen nem is erről akartam beszélni.

Bambi: Hanem miről?

Mókus: Hát tudja, úgy megváltozott. Aki látta önt a tavaly nyáron, igazán nem is lehet elhinni, hogy ön ugyanaz a személy. Amilyen tétován botorkált még akkor! El sem akarom hinni!

Bambi: A tavaly nyáron... Akkor voltam először nagyon egyedül. Anya és Gobo a télen örökre eltűntek, Falinét is alig láttam, Ronno folyton gonoszkodott velem. És ön éppen a tavalyi nyárra emlékeztet?

Mókus: Bocsásson meg, kérem!

Bambi: Ó, nem fontos, de most el kell mennem, vizionlátásra.

(Zene, közben betáncol Faline.)

Bambi: *(Meghökken, csodálkozva nézi Falinét.)* Faline, milyen szép lettél!

Faline: Hát megismersz?

Bambi: Én ne ismernék meg? Hát nem együtt nőttünk fel?

Faline: Oly rég nem láttuk egymást. Egészen elhidegültünk egymástól.

Bambi: Jaj, ne mondj ilyet! Ezen az úton itt, ezen az úton jártam anyámmal.

Faline: A rétre visz.

Bambi: A réten láttalak meg először. Emlékszel még?

Faline: Igen. Azt hiszem, úgy volt, hogy... *(A vállára csap Bambinak és futni kezd.)* Várj, várj csak!

Faline: Nem várok, sietős a dolgom.

Bambi: Állj meg, állj már meg! Kérdezni akarok tőled valamit.

Faline: Mit akarsz kérdezni?

Bambi: *(Zavartan hallgat.)*

Faline: Ó, hát csak be akartál csapni!

Bambi: Meg akar... meg akartalak kérdezni, szeretsz-e Faline?

Faline: Nem tudom.

Bambi: De tudnod kell, hiszen én is tudom, hogy szeretlek. No, mondd már, hogy te is szeretsz!

Faline: Meglehet, hogy szeretlek.

Bambi: És velem fogsz maradni?

Faline: Ha szépen megkérsz.

Bambi: Kérlek, drága szép Faliném! Hallod, teljes szívemből kérlek.

Ronno: *(Hirtelen megjelenik, nagyon gúnyosan.)* Á! Nézd csak, az én kedves Bambim! Faline után szaladgálunk? Na, de milyen szemtelen fickó lett belőled!

Bambi: Ronno, kérlek, hagyj békén!

Ronno: Ohó! Velem beszélsz így, mert sántítok?

Bambi: Kérlek, Ronno, mindig is tiszteltelek, mert okos voltál. De most kérlek, távozz!

Ronno: Az a baj, hogy olyan kevés türelmed van! Elfelejtetted már, hányszor kergettelek meg azelőtt?

Bambi: Ronno! *(Egymásnak ugranak, verekednek, Bambi a földre nyomja Ronnot.)*

Ronno: Kérlek, hagyd már abba! Tudod, hogy sántítok.

Faline: Hát ez nagyszerű volt. Szeretlek.

(Zene, játék: felszabadult, boldog kergetőzés, a végén Bambi lefekszik, Faline simogatja a fejét. Bambi elalszik, Faline elmegy. Őzsíp hangja hallatszik. Bambi fölkel, indulni akar.)

Öreg herceg: Hová?

Bambi: Hozzá.

Öreg herceg: Ne menj!

Bambi: Engem hív.

Öreg herceg: Nem, nem hív.

Bambi: Most újra hív, hallgassa csak!

Öreg herceg: *(Kimérten)* Hallom.

Bambi: *(Izgatottan.)* Tehát viszontlátásra!

Öreg herceg: Maradj!

Bambi: *(Indulatosan.)* Mit akar, kérem, engedjen utamra! Nincs időm! Kérem Faline hív, be kell látnia!

Öreg herceg: Mondom, nem ő hív!

Bambi: De hiszen felismerem a hangját.

Öreg herceg: Hallgass rám!

Bambi: Később! Mindjárt visszajövök!

Öreg herceg: Nem, nem jössz vissza soha többé.

Bambi: Muszáj, muszáj!

(Bambi elrohan, lövés dördül. Bambi bejön, húzza a lábát.)

Öreg herceg: Fel, Bambi! Fel! El kell mennünk innen, gyermekem! Most minden fájdalmat el kell viselned, érted, fiam, Bambi! Jusson eszedbe, hogy Ő itt van mögöttünk! Értesz, Bambi! Ő utánozta Faline hangját, és ha megállunk, meggyilkol könyörtelenül. Gyere szépen, menni fog, kell, hogy menjen!

(Bambit támogatva tesznek egy kört.)

Öreg herceg: Hogy vagy?

Bambi: Jobban.

Öreg herceg: Menj csak kicsit előre! Végre! Nem vérzel. Nem csöpög az ereidből, nem válik többé árulóddá. Lassan megállhatunk, és kipihenheted magad.

(Leülnek egymás mellé – zene.)

Öreg herceg: Egyedül kell maradni! Ha meg akarjuk óvni magunkat a veszélytől, ha fel akarjuk fogni a lét értelmét, egyedül kell maradnunk.

Bambi: De hiszen mi mostanában sokat vagyunk együtt.

Öreg herceg: Már nem sokáig...

(Az őzek ülnek egymás mellett, a következő jelenetet passzív szemlélőként figyelik.)

Róka: *(Bevonszolja magát. Mögötte jön a kutya, elkapja és egy pillanatra sem engedi el.)*

Kutya: Itt van, itt van... itt van!

Róka: Engedj, engedj!

Kutya: Nem!

Róka: Hiszen mi rokonok vagyunk! Majdnem fivérek. Engedj el! Engedd, hogy az enyéim között haljak meg!

Kutya: Nem, nem engedem!

Róka: *(Szembefordul vele.)* Nem szégyelled magad? Áruló!

Kutya: Nevetséges!

Róka: Szőkevény! Hitszegő! Felkutatsz minket, ahol Ő nem talál meg, üldözöl minket, kiszolgáltatatsz minket, akik mind a rokonaid vagyunk. Nem szégyelled magad?

Szajkó: Áruló!

Szarka: Hitszegő!

Szajkó: Nyomorult!

Szarka: Pribék!

Kutya: Ti! Mit tudtok ti? Mit akartok? Mindnyájan az övéi vagytok, akárcsak én! Ti akartok föllázadni ellene? Ti nyomorultak! Minden Őtőle ered. Ő mindenható!

Szajkó: Áruló!

Róka: Igen, áruló! Senki más, csak te egyedül!

Kutya: Én egyedül? Te hazug! A ti atyafiságotokból sokan vannak Nála, és szolgálják Őt!

Róka: Csöcselék! *(Lehanyatlik)*

Kutya: Itt van, itt van... *(Kivonszolja.)*

Bambi: Iszonyatos!

Öreg herceg: A legiszonyatosabb az, hogy hisznek abban, amit a Kutya itt most kinyilatkoztatott. Hisznek benne, s életük félelemben telik el. Gyűlölik Őt, és meghalnak, ha Ő úgy akarja.

(Zene, az Öreg herceg kimegy, lassan megjelenik Faline.)

Faline: Olyan sokat vagyok egyedül.

Bambi: Én is.

Faline: Miért nem maradsz mellettem már?

Bambi: Egyedül kell lennem.

Faline: Szeretsz még?

Bambi: Nem tudom.

Faline: Értem.

(Faline szomorúan elmegy, Bambi egyedül marad a színen, tűnődve néz maga elé. Hirtelen lövések hallatszanak. Bambi el akar rohanni, de az Öreg herceg megakadályozza.)

Bambi: Ő itt van az erdőben!

Öreg herceg: Persze. Ő van az erdőben, oda kell mennünk.

Bambi: Hová?

Öreg herceg: Oda, ahol most Ő van. Ne ijedj meg! Gyere, ne félj! Boldog vagyok, hogy odavezethetlek, és megmutathatom, mielőtt elválnék... Itt! *(Félrehúzza egy függönyt, mögötte egy halott ember fekszik.)* Állj, gyere csak közelebb! Ne félj! Itt állunk, íme egészen a közelében, és hol van itt veszély? Látod, fiam, itt fekszik Ő, akár egy közülünk való. Hallod, Bambi? Ő nem mindenható. Nem Ő az, akitől minden ered. Ő nem áll felettünk. Ő is ismeri a félelmet, a szükségét, a fájdalmat. Őt is le lehet győzni, és akkor ott fekszik tehetetlenül a földön, mint mi. Íme, látod... Értesz, fiam?

Bambi: Azt hiszem...

Öreg herceg: Akkor beszélj!

Bambi: Valaki van mindnyájunk fölött... mi felettünk, és Ő felette.

Öreg herceg: Akkor mehetek. Ne kövess tovább! Az én időm lejárt. Most helyet kell keresnem, ahol végleg elpihenhetek.

Bambi: De én...

Öreg herceg: Nem! Abban az órában, amely most rám vár, mindenki egyedül van. Élj boldogul, fiam! Nagyon szerettelek...

(Zene – az Öreg herceg elmegy. Bambi néhány lépést tesz utána, majd visszafordul.

Megjelenik néhány kép, egy–egy jellegzetes mondat korábbi életéből: a rét, a Pillangó, Faline, Anyja halála... Majd hirtelen egy gyerekkori énjéhez hasonló kis őz rohan be a színre.)

Kis őz: Anya, anya!

Bambi: *(Főlocsúdik, majd nagyon határozottan szólal meg.)* Miért kiabálsz? Nem tudsz egyedül lenni? Szégyelld magad!